

menhænge. Hvis det her er smukt, har jeg næsten medfølelse med ministeren med tanke på de høringssvar, han ellers skal læse i forbindelse med sit øvrige lovgivningsarbejde, men det er en anden sag.

Men hvordan har ministeren det, når eksempelvis Kræftens Bekæmpelse skriver, at det er etisk ukorrekt at introducere begrebet frivillig/ufrivillig i lovgivningen? Jeg mener, det er da ret krasse ord, er det ikke? Igen ved jeg ikke, hvad ministeren ellers normalt læser af høringssvar, men jeg synes alligevel, det er slående, at heller ikke Hjerteforeningen eller Kræftens Bekæmpelse eller mange andre af de organisationer, der virkelig arbejder indgående med disse problemstillinger i det daglige, har modtaget forslaget specielt smukt.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen hvem er det, der arbejder indgående med de problemer til daglig? Det er jo sådan set alle danskere. Det er alle, der har et arbejdsgiveransvar, det er alle lønmodtagere, det er hele den danske befolkning, og deres holdning og deres synspunkter kan man altså ikke fuldstændig monopolisere hos nogle bestemte, der er sat i verden for at forfægte et formål.

Kl. 16.15

Det er helt oplagt, og det sagde jeg også i mit tidligere indlæg, at hvis vi hundrede procent alene ville anlægge en sundhedsfaglig vurdering i dette spørgsmål, skulle vi jo slet ikke behandle lovforslaget her eller noget, der minder om det. Så skulle vi behandle et lovforslag om at optage tobak på listen over euforiserende stoffer, som skal forbydes. Det er jo det rene synspunkt. Alt andet er et kompromis, og når vi indgår kompromiser, skal vi altså gøre det på en sådan måde, at vi også har sikkerhed for, at de flytter noget.

Jeg tillægger det også enorm stor vægt, at der er bred parlamentarisk opbakning om forslaget. Der er ikke nogen risiko for, at folk foretager investeringer, som pludselig skal omgøres i morgen, fordi der er kommet et nyt politisk flertal. Der er accept i befolkningen, og der er medejerskab hos organisationerne. Det er sådan set det billede, der står tilbage, også når man læser høringssvarene og trækker de elementer fra, som selvfølgelig helt naturligt ud fra forskellige udgangspunkter ikke synes, vi går langt nok. Det er naturligt nok.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 193: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om friplejeboliger. (Opgørelse af Landsbyggefondens medfinansiering af nybyggeri m.v.).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 28/3 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Michael Aastrup Jensen (V):

I Venstre er vi naturligvis tilhængere af lovforslaget, som vi et langt stykke hen ad vejen anser som værende af rent administrativ karakter. Det gør vi, fordi tilsagnsforløbet var af en særlig karakter i 2006, da rigtig mange kommuner søgte om et markant højere antal boliger end normalt, fordi de ud fra rent taktiske hensyn ville nå at sende ansøgninger af sted, inden det kommunale grundkapitaltilskud blev forhøjet. Derfor ventes det også, at mange af boligerne ikke vil blive endeligt realiseret.

Med den brede boligaftale, som forligspartierne indgik forud for vedtagelsen af finansloven i efteråret 2006, gav man fra politisk side Landsbyggefonden en fortsat meget vigtig rolle inden for såvel bolig- som socialpolitikken. De intentioner, vi havde i Venstre, da vi forhandlede aftalen på plads, har vi naturligvis stadig, og vi ser derfor ikke på nogen måde noget problem i at ændre opgørelsesmetoden, så Landsbyggefondens centrale rolle fortsat sikres. Samtidig støtter vi, at Landsbyggefonden med lovforslaget får mulighed for at optage statslån og dermed

får en fordel i form af en lavere rente, så fonden kan få den billigste finansiering af sit løbende underskud, indtil den i den nærmeste fremtid forventes at få et stort overskud.

Alt i alt er der fra Venstres side fuld opbakning til forslaget.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Vi er uenige om, hvad Landsbyggefondens penge skal bruges til, men jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, om Venstre er helt sikker på, at Landsbyggefonden ikke på noget tidspunkt kommer til at betale til nogle boliger, der ikke bliver opført, på grund af det, der ligger i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Michael Aastrup Jensen (V):

Nu er jeg jo selv en af de skyldige, da jeg som afgående borgmester var med til at underskrive en lang række ansøgninger fra Randers Kommune i november og december 2006 for at være på den sikre side, og jeg tror, der var rigtig mange borgmestre, som var i samme situation som jeg og sendte ind i stor stil for at være på den sikre side, selv om de inderst inde godt vidste, at de ikke ville blive endeligt realiserede. Derfor tror jeg, vi vil se et markant fald i antallet af realiserede boliger i forhold til antallet af ansøgninger.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Kan det passe, at Venstres ordfører ikke hørte spørgsmålet? Jeg spurgte helt konkret, om lovforslaget sikrer, at Landsbyggefonden ikke kommer til at betale til nogle boliger, der ikke bliver opført. Det var spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Michael Aastrup Jensen (V):

Forslaget lægger op til, at sådan skal det være – ja.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke flere spørgsmål, så tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Bjarne Laustsen.

Bjarne Laustsen (S):

Da vores ordfører, fru Lissa Mathiasen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hendes vegne fremføre Socialdemokratiets synspunkter.

Jeg vil godt starte med klart at tilkendegive, at det naturligvis er meget positivt, at regeringen med dette lovforslag har erkendt urimeligheden i, at lejerne i den almene sektor skal betale statskassen penge for byggeri, der aldrig bliver opført. Det må siges at være meget fair, og denne erkendelse, som må siges at være ganske fornuftig, kan vi naturligvis støtte.

Kl. 16.20

Det er sådan set også galt nok i forvejen, for ingen skal være i tvivl om, at Socialdemokraterne finder det ganske urimeligt, at det er lejerne, der via deres huslejebetaling skal betale en væsentlig andel til nybyggeri af almene boliger, plejehjemsboliger og de nye friplejeboliger. Jeg har fået at vide, at det drejer sig om 79 pct. af de aktiviteter, så det er en væsentlig del. Det øger bevidst uligheden i samfundet, en ulighed, som står i skærende modsætning til vores ønske om et samfund med sammenhængskraft, ønsket om en velfungerende almen sektor til gavn for de mange lejere og et velfærdssamfund, vi kan være bekendt. Det er liberalismens sande ansigt, som vi må tage kraftig afstand fra.

Hver gang der tvangsudskrives penge fra lejerne i en almen bolig, er det en omfordeling, hvor pengene aflaster statskassen. Rent faktisk taler vi om en omfordeling, som lejerne alene må betale, på omkring 10 mia. kr., hvilket svarer til 19.000 kr. pr. lejer. Denne særskat pålægger regeringen de mennesker, som har de dårligste økonomiske muligheder i vores samfund, de mennesker, som ikke har muligheden for at købe deres egne boliger, og de mennesker, som må leve på kontanthjælp, førtidspension eller folkepension. Det er de mennesker, der skal aflaste statskassen, samtidig med at vi hører finansministeren sige, at vi snart er så rige, at vi kan købe hele verden.

Vi ved fra regeringens egne rapporter, at der samtidig er et renoveringsbehov i de almene boliger på omkring 160 mia. kr., svarende til omkring 17.000 kr. pr. lejer over de næste 20 år. Det vil sige, at havde regeringen valgt ikke at tage lejernes penge i Landsbyggefonden, var der rigeligt med penge til de nødvendige renoveringer af boligerne i den almene sektor. Men nej, siger regeringen, det er rimeligt, at lejerne betaler for nybyggeri af almene boliger og for nybyggeri af plejehjemsboliger, som alle vi andre, inklusive direktørfruen, der kommer fra sit store parcelhus med masser af friværldi, kan få glæde af.

Set i det perspektiv er det selvfølgelig glædeligt, at regeringen med dette lovforslag fremover

kun vil opkræve lejerne betaling for det byggeri, der rent faktisk bliver opført. Jeg vil dog godt allerede her stille ministeren et spørgsmål, for jeg er lidt i tvivl om, om vi har forstået lovforslaget rigtigt: Giver lovforslaget her en garanti for, at der ikke bliver udbetalt penge fra Landsbyggefonden til byggeri, der ikke bliver opført?

Jeg vil da også gerne sige her, at vi i forbindelse med udvalgsarbejdet vil have en liste med en opgørelse over, hvilke boliger der igennem tiden er blevet betalt til fra Landsbyggefonden, og som ikke er blevet opført.

Og jeg skal sige, at de her synspunkter også deles af SF's ordfører.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er lige et enkelt spørgsmål, hr. Michael Aastrup Jensen.

(Kort bemærkning).

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg havde måske lidt naivt håbet på, at vi havde fået en debat om det, som sagen handler om, og ikke endnu en gang hele det her historiske slagsmål om Landsbyggefonden, hvor Socialdemokratiet prøver at løbe fra sit eget ansvar, og hvad man selv har gjort.

Er det ikke korrekt, at man i 1999 under den daværende SR-regering oprettede et helt nyt nybyggeri med en intention om, at Landsbyggefonden skulle bidrage til nybyggeriet? Er det ikke også korrekt, at man i 2002 indgik en aftale med regeringen, hvor man også brugte landsbyggemidler til nybyggeri? Og var det egentlig ikke også hele formålet med Landsbyggefonden helt tilbage fra gammel tid i 1960'erne, at den også skulle bidrage til nybyggeri?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det har aldrig været tanken, at Landsbyggefonden, der blev oprettet i 1966, skulle bruges som en mulighed for, at man på den måde, som regeringen og dens flertal gør det, kan bruge så mange penge af lejernes penge til at investere i nybyggeri. Det er en samfundsopgave at sørge for at sikre, at vi har boliger til vores ældre medborgere, og ikke et spørgsmål om, at man har boet i en lejebolig og betalt til Landsbyggefonden igennem mange år.

(Kort bemærkning).

Michael Aastrup Jensen (V):

Nu er jeg ked af, at jeg skal til at være historielærer, især i betragtning af at jeg er den yngste, men jeg har været tilbage og slå lidt op omkring Landsbyggefonden, da vi efterhånden har haft den her diskussion mange gange her i salen. Og det var altså sådan, at Landsbyggefonden blev oprettet i 1967 med henblik på at fremme sektorens selvfinansiering. I lovforslagets bemærkninger stod der:

En øget selvfinansiering af det almennyttige byggeri vil mest hensigtsmæssigt kunne ske gennem en central organisation, der kan fremskaffe midlerne fra selskaber overalt i landet og anvende dem til finansiering af byggeri, hvor og i det omfang der er behov herfor.

Både jævnfør den historiske tradition for Landsbyggefonden, jævnfør det, Socialdemokratiet selv gjorde i 1999, og det, man var med til at lave i aftalen i 2002, er det så ikke lidt hyklerisk, at man nu endnu en gang prøver at løbe fra det ansvar?

Kl. 16.25

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det kan jeg simpelt hen ikke anerkende. Det er sådan, at de penge, der er blevet indbetalt, er lejernes penge. Og så findes der et flertal, der vil bruge dem på den måde og i den udstrækning, som man har gjort det, hvor man ikke har nogen aftale med Landsbyggefonden, men man bare bruger sit flertal.

Så kan man selvfølgelig sige, det er lovligt at bruge dem på den måde, men det har aldrig været tanken, det har aldrig været intentionen, og derfor løber regeringen også fra sit ansvar for at sørge for, at vi har ældreboliger og andre typer af boliger nok til de borgere, der har behov for dem. Det, der er formålet med Landsbyggefondens penge, er, at vi bruger dem til renovering – og for mig gerne også til huslejenedsættelse.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Nu tror jeg simpelt hen, at hr. Bjarne Laustsen ikke selv ved, hvad han svarer på. For det er jo uomtvisteligt, at Socialdemokratiet tilbage i 1999 var med til at lave regler og tiltag omkring Landsbyggefonden, hvor den skulle være med til at finansiere byggerier. Pludselig står hr. Bjarne Laustsen her og siger, at det aldrig nogen sinde har været intentionen – fordi man ikke ville

være med til det i 2005, som man var med til det i 2002; han benægter, at noget nogen sinde har været intentionen, selv om man selv tog initiativ til det, og selv om man havde en socialdemokratisk boligminister tilbage i 1999.

Ved hr. Bjarne Laustsen selv, hvad han svarer på, eller svarer han bare, som vinden blæser, i forhold til hvad han synes lyder populært ude i befolkningen?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg svarer ud fra, hvad der er hensigten. Det er jo svært at beskyldte nogen for at have taget noget, hvis man har en aftale med de pågældende om, hvad det er, de skal lave, og hvad det er, de skal bruge. Det er korrekt, at vi har lavet nogle aftaler på området, men på et stærkt begrænset område og aldrig nogen sinde i den form, hvori hr. Jakob Axel Nielsen og Det Konservative Folkeparti bruger penge fra Landsbyggefonden. Det er jo der, at kæden fuldstændig hopper af.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Socialdemokraterne har jo været ude med en retorik om, at der sker togrøveri og landevejsrøveri og tyveri af lejernes penge. Men jeg kan så forstå, at i den socialdemokratiske optik er det sådan, at man godt må stjæle fra lejerne, hvis bare det er den sum, som Socialdemokraterne beslutter der skal stjæles, men hvis det bliver en bagatelagtigt større sum, må man ikke stjæle.

Så siger hr. Bjarne Laustsen, at det slet ikke var hensigten, at Landsbyggefonden skulle være med at finansiere byggerier. Vil hr. Bjarne Laustsen dermed sige, at det, som Socialdemokraterne selv gjorde i 1999, ikke var i overensstemmelse med hensigten bag ved Landsbyggefonden? Handlede man i strid med hensigten – ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Man kan ikke beskyldte nogen for at have taget noget, hvis man er enig om, hvad man gør, hvis man er enig om, at man bruger pengene til det formål, og det er jo sådan, det har været. Det har været i fuld overensstemmelse med Landsbyggefonden, når vi har taget nogle initiativer på de her områder. Og på nogle af strækningerne har der også været lavet aftaler, der betød, at Socialdemokratiet fik ændret på tingene i en positiv retning, også i forhold til lejerne.

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Jeg vil gerne stille hr. Bjarne Laustsen et spørgsmål. Nu ved jeg godt, hr. Bjarne Laustsen er ny som boligordfører, men det kan da undre mig, at man siger, at man i sin tid ville betale 4 mia. kr. til huslejenedsættelser. Når man tager 4 mia. kr. og samtidig vil have penge til renoveringer, så går det ikke rigtigt, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen. Det var så oven i købet til de dyreste lejligheder, så det vil sige, at der overhovedet ikke blev givet noget til renoveringer til dem med de billige huslejer, som man også må gå ud fra har de dårligste lejligheder. Men det var måske for Ritt Bjerregaards skyld, det var i hvert fald ikke for nordjydernes.

Jeg vil godt have at vide, hvorfra hr. Bjarne Laustsen fremover vil få pengene, også til renoveringer. For det er til renoveringer, vi bruger pengene – og kun få til huslejenedsættelser, og ikke til de dyreste huslejer. Hvorfra får hr. Bjarne Laustsen pengene?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Som det fremgår af høringssvarene, er det jo et ret betydeligt nybyggeri, der finder sted her i form af ældreboliger og friplejeboliger osv. Det udgør 79 pct. – vi mener, det er Kommunernes Landsforening, der har oplyst det – og derfor er det jo ret omfattende. Det er da positivt, at det ligger i lovforslaget, at Landsbyggefondens penge ikke vil blive brugt til andet end de boliger, der rent faktisk bliver opført. Det er da fornuligt nok.

Men jeg ved udmærket godt, at Dansk Folkeparti har en dårlig sag, i forhold til hvor mange penge man har været med til at rane til sig i det sidste forlig. For hvis det var, at man friholdt pengene, som jeg redegjorde for i min ordførertale, var der rigelige penge til at renovere boligerne til samme stand, som det, der er renoveringsbehovet, altså omkring de der 160 mia. kr., også i de kommende år.

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Jamen det er jo ikke korrekt, hvad hr. Bjarne Laustsen siger. Man kan jo ikke både blæse og have mel i munden. Vi har en god sag, fordi vi har været med til at nedsætte det, så der fremover kun bliver taget, sådan at der er råd til både renoveringer og nybyggeri, nemlig 25 pct.; i modsætning til dengang Socialdemokraterne

deltog, hvor der blev taget 72 pct. af Landsbyggefondens midler til bl.a. nybyggeri. Er hr. Bjarne Laustsen ikke enig i det?

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nej, det er jeg selvsagt ikke enig med fru Anita Knakkegaard i. Vi er kommet til at stå i den situation, at man tager lejernes penge. Efter min mening og Socialdemokratiets mening skal de gå til renovering, for der er et behov for renovering af vores boliger, så vi kan få dem op i standard. Og hvis der derudover er penge i overskud, vil det også være fint, at vi kan få huslejenedsættelser.

En af grundene til, at vi taler om en skævhed i vores boligpolitik i dag, er jo, at de mennesker her ikke har fået noget. Deres boliger trænger virkelig. Der er skimmelsvamp osv. Derfor er der et behov for at sætte ind her, men det har Dansk Folkeparti jo forhindret ved at sige, at pengene skal bruges til nybyggeri.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Anita Knakkegaard.

Anita Knakkegaard (DF):

Baggrunden for lovforslaget er, at der er givet tilsagn om statslig ydelsesstøtte til et meget stort antal almene boliger i 2006, i alt 9.900 boliger – det høje antal boliger skyldes bl.a. den plejeboligaranti, som vi i Dansk Folkeparti er glade for at have medvirket til – samt at grundkapitalen igen hæves fra de nuværende 7 pct. til 14 pct. i kommunerne fra 2007. På baggrund af dette høje antal boliger i 2006 forventes et fald i tilsagnsgivningen for 2007.

For at undgå overophedning i byggeriet med mangel på arbejdskraft lægges der i lovforslaget op til, at fristen for bygherrens indsendelse af ansøgning om godkendelse af byggeriets anskaffelsessum udvides fra 9 til 15 måneder for tilsagn givet i 2006.

Der foreslås endvidere, at den nuværende opgørelsesmetode vedrørende Landsbyggefondens medfinansiering af ydelsesstøtten ændres, så Landsbyggefonden ikke kommer til at betale boliger, der aldrig bliver opført. Vi mener i Dansk Folkeparti, det er glædeligt, at det bliver rettet, da vi mener, det er forkert at betale for noget, man ikke får.

I perioden 2006-2010 udskydes derfor opgørelsen af Landsbyggefondens medfinansiering af ydelsesstøtten til nybyggeriet, så den endeligt foretages den 1. oktober i det andet år efter tilsagnsåret. Grundlaget for opgørelsen af ydelsesstøtten er de godkendte anskaffelsessummer forud for den fysiske påbegyndelse, altså det, man kalder skema E i byrådene. I det omfang der ikke er registreret en godkendt anskaffelsessum forud for påbegyndelsen, anvendes anskaffelsessummen på tilsagnstidspunktet fortsat. Det er det, man kalder skema A i byrådet.

Den ændrede opgørelse i Landsbyggefondens medfinansiering af nybyggeri indebærer mindre indtægter for staten på 454 mio. kr. i 2008 for tilsagnsåret 2006. Det forventes, at tilsagnsvarende til 1.300 boliger bortfalder frem til oktober 2008, hvor Landsbyggefondens bidrag for 2006 endeligt opgøres. Dette vil medføre en reduktion i Landsbyggefondens samlede bidrag for 2006 på 454 mio. kr.

Samtidig foreslås det, at den rente- og inflationsforudsætning, der skal anvendes ved beregningen af ydelsesstøtten for det enkelte tilsagnsår, skal være de forudsætninger, der er anvendt i forbindelse med den vedtagne finanslov for det andet år efter tilsagnsåret.

Da Landsbyggefondens indtægter i en årrække ikke kan dække fondens udgifter til renoveringsstøtte til den sociale og forebyggende indsats, til driftsstøtte og medfinansiering af nybyggeriet, vil lovforslaget endvidere give Landsbyggefonden mulighed for at optage statslån. Det forventes, at fonden frem til år 2014 vil have et lånebehov på ca. 5 mia. kr. Lånebehovet vil være afviklet i 2020.

Endvidere indeholder lovforslaget nogle tekniske ændringsforslag vedrørende bl.a. almene ældreboliger i henhold til kapitel 9 a, der blev ophævet pr. 1. februar 2007.

Vi er i Dansk Folkeparti positivt indstillet over for lovforslaget, og vi ser frem til den videre behandling i udvalget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Jakob Axel Nielsen.

Kl. 16.35

Jakob Axel Nielsen (KF):

Der er jo i sig selv noget forskønnende i, at vi kan tale Landsbyggefond og så faktisk være forholdsvis enige, for det må man jo formode vi er,

hvis det handler om det her lovforslag, sådan som lovforslaget foreligger.

Det er – det vil jeg give Venstres ordfører ret i – ren teknik, nemlig et ændringsbehov, der er opstået på baggrund af det noget besynderlige tilsagnsforløb, vi så i slutningen af 2006, selvfølgelig også et besynderligt tilsagnsforløb, fordi kommunernes finansieringsprocent forhøjes fra 7 til 14 pct. Det har så gjort, at man gerne lynhurtigt vil have nogle ansøgninger ind i Landsbyggefonden. Derfor synes jeg, det var befriende at høre, hvordan en borgmester tænker, og vi kunne jo forstå på hr. Michael Aastrup Jensen, at der var lidt travlhed på borgmesterkontoret i slutningen af 2006 med at få nogle ansøgninger ind.

Nogle af ansøgningerne har jo nok også været til bygninger, som man siden hen gik hen og fortrød og ikke har opført. Men så var pengene altså kommet ind, og det er naturligvis u hensigtsmæssigt for Landsbyggefonden, hvis det er sådan, at den betaler nogle penge under forudsætning af, at der skal opføres en ejendom, og ejendommen så alligevel ikke bliver opført. Ja, så burde pengene jo retur frem for at gå ind i den kommunale kasse.

Så det er simpelt hen for at beskytte Landsbyggefonden, at vi her laver en regelændring, der sikrer, at de tilsagn, der gives til finansiering af boliger inden for Landsbyggefondens formålsparagraf, også bruges til byggerier og ikke bruges til alt muligt andet.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil spørge, om hr. Jakob Axel Nielsen mener, at lovforslaget er skruet sådan sammen, at det i alle tilfælde gælder, at der er en garanti for, at Landsbyggefonden ikke kan komme til at betale til nogle uopførte boliger.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Det er i al fald hensigten med lovforslaget, så jeg vil håbe, at det er sådan. Jeg vil ikke stå her på Folketingets talerstol og give garantier, men jeg vil da håbe, at det er tilfældet, for det er forudsætningen for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg forstår, at hr. Jakob Axel Nielsen i udvalgsarbejdet vil være med til at sikre, at intentionerne med lovforslaget er, at Landsbyggefonden ikke

kommer til at betale til boliger, der ikke bliver opført.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Det kan jeg bekræfte.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så tror jeg, jeg vil sige tak til denne ordfører og bede den næste, fru Charlotte Fischer, komme på talerstolen.

Charlotte Fischer (RV):

Det her lovforslag afspejler jo i virkeligheden en lykkelig situation, nemlig at kommunerne har sat turbo på byggeriet af nye almene boliger, specielt til gavn for de ældre. Der er blevet givet tilsagn om næsten 10.000 boliger, hvor udgangspunktet var knap 7.000, og det skal vi jo i virkeligheden glæde os over.

Når kommunerne går så energisk til værks, er det uforudset. Det havde vi simpelt hen ikke regnet med. Selv om vi godt vidste, at det kommunale grundtilskud her fra den 1. januar tog et hop op til 14 pct., og at plejeboligarantien også ville tilskynde kommunerne til at gøre noget ekstra, må man alligevel sige, at antallet af tilsagn har været forrygende stort. De væltede ind i årets sidste 2 måneder. Over 70 pct. kom faktisk der.

Al den her gode aktivitet har jo så åbnet øjnene for, at der er et hul i den her lovgivning – og i virkeligheden burde vi jo have lukket det hul for længst – nemlig at Landsbyggefonden risikerer at refundere og betale støtte til boliger, der aldrig nogen sinde bliver bygget. Nu får vi så lukket hullet, og godt for det. Det sker ved at udskyde den endelige opgørelse og ved at sikre, at den endelige opgørelse kun baseres på aktive tilsagn. For os lyder det grundlæggende som en fornuftig model.

Vi har godt lagt mærke til, at der i hørings svarene er en diskussion om, hvorvidt det kun skal være de godkendte anskaffessummer forud for påbegyndelsen, der lægges til grund for opgørelsen af refusionen, og den diskussion tager vi da gerne i en udvalgsbehandling. Hvor stor forskellen er i forhold til det, der er lagt frem her, kan vi godt være i tvivl om. Vi tror faktisk ikke, den er overvældende stor, men lad os diskutere det.

Bagsiden af medaljen med al den her byggeaktivitet er jo så, at trækket på Landsbyggefondens midler bliver større, og derfor indføres der

nu en mulighed for fonden til at optage statslån. Det betyder så, at fonden får mulighed for at optage billigere lån, og det synes vi alt i alt er yderst fornuftigt. Vi er som parti jo med i den seneste aftale om Landsbyggefonden og den almene boligsektor, og vi synes, vi meget gerne vil bidrage og stå med et medansvar for fondens økonomi, og hvordan vi sikrer den bedst muligt.

Kl. 16.40

Alt i alt vil vi sige, at det er et yderst fornuftigt lovforslag, som i virkeligheden burde have været fremsat for længst. Men nu har man altså fået øje på hullet, og vi kan støtte lovforslaget, sådan som det ligger her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det socialministeren, hvis der lige skal rundes lidt af.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Ja, der skal jo altid rundes lidt af.

Jeg vil gerne takke ordførerne for opbakningen til lovforslaget. Jeg synes, det er godt, at vi får gennemført de foreslåede ændringer og dermed får løst nogle problemer på området.

Det mest interessante i dag er vel, at Socialdemokraternes ordfører endnu en gang benyttede lejligheden til at fortælle, hvor utilfreds man er i Socialdemokratiet med den aftale, der er indgået på boligområdet. Det er vel endnu en gang et udtryk for den store frustration, der hersker i partiet, fordi man har sat sig selv uden for indflydelse på den politik, der føres på boligområdet, og den frustration forstår jeg såmænd udmærket.

Men det, der kan undre, er jo, at hr. Bjarne Laustsen ikke har spor styr på, hvad det er for en politik, Socialdemokraterne selv har stået for på området. Jeg synes godt nok, det er fantastisk, at vi efter mange debatter her i salen stadig oplever, at Socialdemokraterne bekvemt hopper over de forslag, de selv har fremsat her i Folketinget, og som har indeholdt, om ikke præcis de samme, så i hvert fald grundlæggende de samme modeller for, hvordan midlerne i Landsbyggefonden skal aktiveres.

Nu er der jo rig mulighed for at tage debatten og for hr. Bjarne Laustsen til at komme herop og bekræfte, at man har fremsat de pågældende lovforslag. Det har jeg tidligere haft store problemer med at få de socialdemokratiske ordførere til, men sagen er, at Socialdemokraterne stod bag et lovforslag om aktivering af Landsbyggefondens midler tilbage i samlingen 2001-02. Lov-

forslaget gav midler til renovering, men det indeholdt også forslag til medfinansiering af nybyggeri. Landsbyggefonden skulle 10 år efter tilagnsåret refundere statens udgifter til 3.100 familieboliger med tilsagn i årene 2002-2004, og fonden skulle endvidere efter 15 år refundere statens årlige udgifter til 3.000 almene ældreboliger med tilsagn i årene 2002-2004. Det var altså udgifterne til ret mange boliger, som Landsbyggefonden skulle bidrage til at refundere.

Så kom der et folketingsvalg, og så bortfaldt lovforslaget. Men det blev genfremsat med det samme indhold i den nye samling som led i en boligpakke, og det interessante er, at det er præcis de samme elementer, der er i den nuværende boligaftale og i øvrigt også var i den boligaftale, som Socialdemokraterne selv var med i tidligere. Det er altså den politik, Socialdemokratiet har stået for gennem årene, indtil man for et par år siden pludselig vendte rundt på en tallerken og forlod drøftelserne om boligpolitikken og valgte at stå helt uden for den aftale, der blev indgået på området.

Derfor er det – og det skal være det sidste, jeg siger i denne omgang om ordføreren indlæg – jo interessant at høre, at hr. Bjarne Laustsen tager kraftig afstand fra den aftale, vi har indgået på området, hvor Landsbyggefonden jo i væsentligt mindre omfang end tidligere bidrager til at finansiere nybyggeriet, og samtidig siger, at når Socialdemokraterne har taget nogle initiativer på området, har de været i fuld overensstemmelse med Landsbyggefondens formålsbestemmelse. Sagen er, at det har hr. Bjarne Laustsen ret i, for den boligaftale, vi har indgået, er i fuld overensstemmelse med det, der hele tiden har været formålet med Landsbyggefonden, nemlig at den også skal bidrage til selvfinansiering af hele sektoren. Hr. Bjarne Laustsen har fuldstændig ret, men det kan bare undre, at man på en så kraftig facon tager afstand fra den politik, man selv stod for for bare 4-5 år siden.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er et spørgsmål fra hr. Bjarne Laustsen.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er beklageligt, at ministeren brugte så meget tid på at replicere, at hun slet ikke fik tid til det, som er en meget vigtig opgave for en minister, nemlig at svare på de spørgsmål, der er stillet vedrørende lovforslaget. Jeg hørte ikke nogen svar i ministerens tale.

Kl. 16.45

Jeg er udmærket klar over, hvad ministeren mener, og det er fint nok at bruge tid på at forherlige sin politik. Men jeg har to simple, enkle spørgsmål, og jeg håber, jeg kan få svar på dem nu.

Det ene er, om ministeren er helt sikker på og kan give en garanti for, at lovforslaget sikrer, at det ikke kan lade sig gøre at bruge penge fra Landsbyggefonden til boliger, der ikke bliver opført. Jeg ved godt, at det er intentionen med forslaget, men jeg vil gerne have en garanti for, at forslaget også sikrer det, og at ministeren kan garantere over for Folketinget her, at det er sådan.

Det andet er, om vi kan få en opgørelse over, hvor mange boliger, der ikke er blevet opført, der er givet tilskud til gennem tiderne. Jeg forlanger ikke at få tallet af ministeren her i dag, men kan vi få den opgørelse?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Selvfølgelig kan hr. Bjarne Laustsen få en sådan oversigt, og det klarer vi under udvalgsbehandlingen, for det er jo rigtigt, at jeg ikke kan give den på stående fod. Det gør vi i udvalgssammenhæng.

Det er helt korrekt, at intentionen er, at der ikke skal bidrages til boliger, der ikke bliver opført. Jeg tør ikke give en hundrede procent garanti, for det kan jeg ikke, men det er ganske rigtigt intentionen, og vi udskyder opgørelsestidspunktet af netop den grund. Jeg vil ikke give en hundrede procent garanti for, at der ikke kan ske et eller andet undervejs, men jeg kan sige, at det er målet.

Jeg brugte en del tid på at replicere, fordi hr. Bjarne Laustsen valgte at bruge en stor del af sit ordførerindlæg til at tage afstand fra den nye boligaftale og fra, at Landsbyggefonden i dag bidrager i væsentlig mindre omfang til nybyggeriet, end fonden gjorde, dengang Socialdemokraterne var med i aftalen. Det er jo meget, meget interessant, at man i den grad tager afstand fra det, når det er den politik, man selv stod for for bare 4-5 år siden, og det ville simpelt hen klæde Socialdemokraterne at vedstå de forslag, man selv har fremsat i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

I dag har vi jo fået vished for, at en ordfører godt kan koncentrere sig om mere end én ting ad gangen, men at det kniber lidt mere, når det drejer sig om ministeren. Men bortset fra det stillede jeg et konkret spørgsmål, og jeg synes, det er fint, at man ved en sådan lejlighed kan tage en principiel diskussion om det.

Vi synes, forslaget er godt, og vi roser regeringen for at have fremsat det, for der er blevet hamstret kvoter, og det ville være helt urimeligt, hvis Landsbyggefonden skulle betale til dem. Det, jeg ønsker her i dag, er få en tilkendegivelse af, at det både er intentionen med forslaget, og at det også er helt sikkert, at det bliver sådan. Der er jo problematikken med de 9 og 15 måneder, som ministeren også var inde på, og derfor vil jeg bare gerne have helt vished for, at det er sådan. Det kan vi selvfølgelig også få under udvalgsarbejdet.

Jeg har tilladt mig at forholde mig til den principielle del af lovforslaget, og jeg har hørt en lang svartale fra ministeren, og det er helt fint. Men jeg kan love ministeren, at lige så lang tid jeg har noget med det her at gøre, er jeg altid kampberedt og parat til at diskutere med ministeren, også i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Ja, men det er jo bare ærgerligt, at hr. Bjarne Laustsen hver gang forsømmer at nævne de forslag, Socialdemokraterne selv har fremsat. Det ville klæde hr. Bjarne Laustsen, hvis han bare ville bekræfte, at det er rigtigt, at for 4-5 år siden var det den politik, Socialdemokratiet stod for, og at det var det, man mente, men at man nu har ændret mening. Så ville det jo være meget nemmere at føre debatten.

Som jeg har svaret hr. Bjarne Laustsen: Jeg kan ikke give en hundrede procent garanti, men jeg kan sige, at stort set vil det være målet. Ideen med lovforslaget er jo bl.a. at udskyde opgørelsestidspunktet, så vi undgår, at der bliver bidraget til boliger, der ender med ikke at blive opført.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Styrkelse af ungdomssanktionen og undersøgelse af person og opholdsrum på sikrede institutioner).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).

(Fremsat 14/3 2007).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Venstre kan støtte lovforslaget, som det ser ud her.

At der nu søges at skabe en større sammenhæng mellem de tre faser i ungdomssanktionen er positivt, og at det bliver gjort ved hjælp af gennemgående koordinatore er meget godt, fordi vi har at gøre med unge mennesker, som er meget sårbare. Hvis de tabes på gulvet mellem nogle af de overgange, der er i de forskellige faser i ungdomssanktionen, er vi tilbage ved starten.

Desværre er der jo allerede gjort dyrekøbte erfaringer. De problemstillinger, som har været nævnt i flere omgange, går bl.a. ud på, at man synes, at der sådan set ingen problemer er med selve ungdomssanktionen, men at de mangelfulde muligheder, der er for at forvalte et ordentligt, sammenhængende forløb, har været et væsentligt problem. Det er noget, vi stadig skal have fokus på og se at få rettet.

Kl. 16.50

At der skal laves netværksmøder med deltagelse af de berørte parter, hvor der drøftes handleplaner, og hvor det vurderes, om der er behov for at justere målsætningerne i handleplanerne, er en meget god ændring. At handleplanerne skal laves og fremsendes inden for 7 dage, er virkelig meget vigtigt at overholde, fordi det jo

netop giver mulighed for at lave et ordentligt forløb for den unge.

Vi må stadig væk huske på, at det er sårbare unge, der er kommet i den situation, at de har fået den straf, der hedder en idømmelse til ungdomssanktionen, så for manges vedkommende har de typisk også oplevet mange svigt, og for nogles vedkommende er det faktisk første gang, de oplever, at der er voksne omkring dem, som virkelig vil dem, og som er der. Derfor skal handleplanerne også laves og fremlægges.

De gode eksempler fra ungdomssanktionen, som vi har rundtomkring i landet, skal bruges positivt. Vi har jo steder her i landet, hvor man kan vise et meget lavt tilbagefald til kriminalitet, efter at de unge har haft ophold der. De gør i den grad med deres egne tal landsgennemsnittet til skamme. De steder skal vi lære af og lytte til og fortsætte med at udvikle ungdomssanktionen.

Venstre ser meget positivt frem til udvalgsbehandlingen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der ser ikke ud til at være nogen spørgsmål. Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Vibeke Grave.

Vibeke Grave (S):

Jeg vil gerne starte med at konstatere, at langt de fleste af vores nuværende unge er ret lovlydige og har et rigtig godt forhold til deres familie og skole. Men en lille gruppe unge skiller sig altså ud, og disse unge har en række alvorlige forhold bag sig. Det har hidtil været temmelig vanskeligt for myndighederne at få dem ind i et godt forløb og væk fra kriminaliteten.

Ungdomssanktionen blev så indført i 2001 i et forsøg på at vende udviklingen blandt disse unge. Efterfølgende undersøgelser af ungdomssanktionen har vist, at den nuværende lovgivning på en række områder ikke fungerer efter hensigten. Der sker f.eks. ikke en ordentlig udredning af den unge i fase 1. Hver tredje ung kommer tilbage til en sikret afdeling, efter de er overgået til anbringelse i åben institution i fase 2. Knap halvdelen har forladt foranstaltningen på et tidspunkt gennem forløbet, hver femte laver en ny kriminalitet i strafperioden, og mere end hver tredje har et afbrudt uddannelsesforløb bag sig.

På den noget kedelige baggrund skal der ske noget, hvis ungdomssanktionen skal få den funktion, som den er tiltænkt. Derfor vil vi også